

vilde være, og selvfølgelig kan det være af meget mindre Omfang. Dertil kommer en anden Omstændighed. Vi have med Hensyn til Frilageret — jeg tror at turde sige fra alle Sider, saavel fra Regeringens som fra Folketingets Side — arbejdet under Forudsætninger, som kun delvis ere rigtige, og det blev netop i Løbet af den forrige Samling udflyst paa forskjellig Maade, blandt andet i Handelsstandens eget Organ, at det Projekt til et Frilager, der forelaa, var noget større, end det behøvedes, og at det syntes endogsaa at være mere beregnet paa, at Handlende derigennem kunde unddrage sig, eller i al Fald paa forskellige Maader omgaa, deres Forpligtelse til at betale Told ved de forskellige Manipulationer, hvortil de kunne faa Afgang paa Frilageret, end det var beregnet paa at lette vor Udførsel til Sverige, hvilket jo er fremstillet som Hovedobjektet med Frilageret. Jeg tror, at Regeringen selv til en vis Grad er bleven ført bag Lyset af sine Raadgivere i saa Henseende, og derved ere naturligtvis ogsaa vi til en vis Grad blevene førte bag Lyset. Efter at saadanne Oplysninger vare fremkomne, hvorved det var konstateret, at Frilageret var meget større, end det behøvedes, og det fornøftigtvis fra Statens Synspunkt burde være, efter at saadanne Oplysninger vare fremkomne tilbøls fra meget kompetent Side, var der dobbelt Anledning til at holde inde med Fordringen om Frilager og at lade dette Spørgsmaal vente, indtil det kunde afgøres i Forbindelse med Spørgsmaalet om Frihavn. Men ved de Indvendinger, der i den Anledning fremkom mod den ærede Regerings Forslag, synes den netop at være bleven stimuleret til at gaa stærkere frem, og jeg troer, at den ærede Minister ved at opføre et saadant Frilager, som dels ikke er fornødent i hele dette Omfang og dels snarere vil bringe Staten direkte og indirekte Tab, end det vil bringe Fordel, har skadet baade Statskassen og tillige Frihavsspørgsmaalet, dersom det da overhovedet er Hensigten at bringe dette frem. Vi have jo ikke set det endnu, og jeg veed ikke, hvad Regeringens Hensigt er i den Henseende, men jeg kunde ønske at rette det Spørgsmaal — og jeg maa rette det til den ærede Indenrigsminister — om det er Regeringens Hensigt at komme med Frihavsspørgsmaalet, eller om hele denne Sag nu skal betragtes som afgjort med denne ekstraordinære Foranstaltning, som den ærede Finansminister har truffet paa — ja hvad skal jeg kalde det — sin ekstraordinære Bevillingslov eller Selvbevillingslov i Forsaaret om Frilageret. Det maa undre endnu mere, at den ærede Regering er gaaet saa-

ledes frem, som det jo under Behandlingen af den lille Lov, der for 2—3 Aar siden blev vedtagen her i Tinget angaaende et Frilager paa Kjøbenhavns Toldbod, blev netop den Bestemmelse udstemt, at det fastsattes i Loven, at der ved Finansministerens Foranstaltning skal anlægges et større Frilager paa Kjøbenhavns Toldbodplads, og tillige udstemt den dermed i Forbindelse staaende Bestemmelse, at de til dette Anlæg medgaaende Beløb bevilges paa Finansloven. Dette erkendte den ærede Regering sig aldeles enig i den Gang, og der blev bestemt, at de paagældende Arealer, som man ønskede, bleve at indlemme under Toldvæsenets Arealer, hvori der selvfølgelig ligger, at der ikke kan disponeres over dem undtagen paa samme Maade, som der i det Hele taget kan disponeres over Toldvæsenets Arealer, hvortil som bekendt dette Tings Samtykke udkræves. Det var fra alle Sider forudsat ved Behandlingen af denne Lov og ved den Afgørelse, som blev truffen, den Forandring som blev foretaget i det oprindelige Lovforslag, og som den ærede Minister ganske gik ind paa her i Tinget, at Afgørelsen deraf skulde være hos Rigsdagen. Saa meget mere maatte det undre, at den ærede Minister blandt alle de mangfoldige andre Sager, som sortere under ham, ligesom Østers-ffraberierne, som et andet Medlem omtalte i Fjor, til de største finansielle Spørgsmaal, netop har udvalgt denne Sag til sin ekstraordinære Behandling. Jeg baade beklager af Realitetsgrunde, at den ærede Minister er gaaet saaledes frem, idet jeg tror, at han har gjort Stade derved, og tillige kan jeg ikke andet end udtale min Forundring over, at Ministeren har valgt netop dette Punkt til sin seneste ekstraordinære Bedrift. — Da jeg har Ordet, maa det maasse være mig tilladt at gøre nogle Bemærkninger angaaende Jærnbaneforholdene. I forrige Samling blev der fra Udvalgets Side her i Tinget udtalt Ønske om Anlæg af 4 Stationer, dels paa den sjællandske Vestbane og dels paa den sjællandske Sydbane. Den ærede Minister stillede sig ikke uvillig lige overfor dette Ønske, men jeg finder ikke paa Finansloven Forslag i saa Henseende, idet maasse de fornødne Underjøgelse endnu ikke ere tilvejebragte. Jeg skal derfor foreløbig kun tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at Trangen til disse Stationer ikke er mindre iaar, end den var ifjor. Trangen til disse Stationer og Holdepladser bliver snarere stigende end aftagende. Jeg henledte tillige Ministerens Opmærksomhed paa den mangelfulde Forbindelse, der var mellem forskellige sjællandske Tog, saa-